

Täysistunto

Tiistai 24.11.2020 klo 14.00—19.03

21. Lakialoite laiksi rikoslain 17 luvun muuttamisesta

Lakialoite LA 24/2020 vp Pihla Keto-Huovinen kok ym.

Lähetekeskustelu

Puhemies Anu Vehviläinen: Lähetekeskustelua varten esitellään päiväjärjestyksen 21. asia. Puhemiesneuvosto ehdottaa, että asia lähetetään lakivaliokuntaan.

Lähetekeskusteluun varataan enintään 1 tunti. Asian käsittelyssä noudatetaan aikataulutettujen asioiden osalta sovittuja menettelytapoja.

Keskustelu

17.22 **Pihla Keto-Huovinen kok** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Olen odottanut pitkään tätä päivää ja tämän lakialoitteen käsittelyn aloittamista. On selvää, että kevään poikkeusolot sekoittivat tilannetta lainsäädäntötyönkin osalta, mutta on myös huomioitava, etteivät ongelmat ole tänä aikana hävinneet mihinkään, pikemminkin vain pahentuneet, ja siitä syystä on erittäin tärkeää, että pääsemme viimein käsittelemään tätä lakialoitetta.

Viime viikolla vietimme lapsen oikeuksien viikkoa. Ajoitus oli sattumaa, mutta mielestäni varsin osuva ja symbolinen sattuma, sillä tämän aloitteen tärkein teema on nimenomaan turvata ja parantaa lapsen oikeuksia. Valitettavasti me elämme maailmassa, jossa järkyttävän monelta lapselta riistetään oikeus turvalliseen lapsuuteen. fyysinen ja henkinen väkivalta on aina väärin, mutta erityisen vastenmielistä se on silloin, kun se kohdistuu aikuisen toimesta puolustuskyvyttömään lapseen.

Internetissä pyörii käsittämättömiä määriä lapsiin kohdistuvaa seksuaaliväkivaltamateriaalia. Kansankielessä ja lehdissä puhutaan monesti lapsipornosta, mutta nykyään asiantuntijat ja viranomaiset suosivat termiä CAM, joka tulee englannin kielen sanoista Child Abuse Material. Tämä ero on tärkeä tehdä, jotta hahmotetaan paremmin, mistä on kyse. Kyse ei ole pornografiasta, kysymys on rikoksesta. Terminologian ja teknologian kehitys on avannut uusia kanavia ja mahdollisuuksia rikollisille samaan aikaan, kun oma lainsäädäntömme ei ole pysynyt kehityksen perässä. Tämän lakialoitteen tavoitteena on nyt tuoda CAM-materiaaliin liittyvää lainsäädäntöä vastaamaan paremmin ympäröivää maailmaa ja tätä aikaa. Aloite sisältää neljä varsinaista pykälämuutosta.

Ensimmäisessä esitetään, että rikoslain 17 lukuun lisätään uusi pykälä, jossa säädetään raakaa väkivaltaa sisältävien kuvamateriaalien hallussapito, levittämisen ohella, rangaistavaksi. Lasten hyväksikäyttömateriaalin rinnalla internetissä leviää tällä hetkellä valtavat määrät myös erilaista väkivaltamateriaalia, joissa lapsia pahoinpidellään ja kidutetaan. Nykyisen lainsäädännön mukaan tällaisen materiaalin hallussapito ei ole rikos. Suomessa tätä materiaalia saa ladata ja katsoa, mutta rangaistavaa siitä tulee vasta, jos sitä levittää eteen-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

päin. Poliisin mukaan lasten pahoinpitelykuvauksia tuotetaan koko ajan enemmän, ja kotietsinnöillä löytyy raa'asta väkivallasta videoita, jopa vauvan tappovideoita. Näissä tilanteissa, joissa näyttöä levittämistä ei saada, tällaisen raa'an väkivaltamateriaalin hallussapidosta ei tule nykyisen lainsäädännön mukaan mitään seuraamusta. Tällaisen materiaalin hallussapito ja lataaminen osoittaa kuitenkin tekijässä poikkeuksellista väkivallan ihannoitua, ja materiaalia voidaan käyttää myös seksuaalisiin tarkoituksiin. Tämän johdosta raa'an väkivaltamateriaalin hallussapidon säätäminen rangaistavaksi on perusteltua.

Toinen pykälämuutos pitää sisällään sen, että rikoslain 17 luvun 18 §:ää muutetaan siten, että myös yhden tiedoston levittäminen olisi nykyisen useamman tiedoston levittämisen ohella rikos. Jostain syystä yksittäisen tiedoston levittäminen ei ole nykytilanteen mukaan rangaistavaa. Tänä päivänä yksi tiedosto voi kuitenkin käsittää kymmeniä tunteja videomateriaalia, satoja kuvia. Lisäksi jokainen kuva tai video on tallennettu tilanteissa, joissa lasta tosiasiallisesti käytetään hyväksi, ja tämän vuoksi myös yksittäisen tiedoston, yksittäisen kuvan ja yksittäisen videon hallussapito tulisi säätää rangaistavaksi. Lapsen ruumiillisen koskemattomuuden ja oikeuksien suojaamista lainsäädäntötoimilla on pidettävä perusteltuna toimenpiteenä.

Kolmantena pykälämuutoksena esitetään, että rikoslain 17 luvun 19 §:n rangaistusmaksimi korotetaan kahteen vuoteen ja muutetaan rikoksen nimike ”lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä kuvaavan materiaalin hallussapidoksi”. Uusi nimike antaisi täsmällisemmän kuvan siitä, mistä tässä rikoksessa on kysymys, ja rangaistusmaksimin korottaminen huomioisi paremmin myös sen, että kaikissa kuvissa ja tallenteissa on lapsia, jotka kaikki ovat joutuneet hyväksikäytetyiksi tai jopa raiskatuiksi. Hallussapidon osalta on huomioitavaa myös se, että kysyntä aiheuttaa sen, että materiaalia tehdään, ja myös tämä puoltaa sitä, että hallussapidon rangaistusasteikon tulisi olla nykyistä ankarampi. Enimmäisrangaistuksen korottaminen olisi myös osoitus siitä, että yhteiskunta suhtautuu CAM-materiaalin tuottamiseen ja hallussapitoon hyvin vakavasti.

Neljäntenä pykälämuutoksena lisäisimme rikoslain 17 lukuun uuden 19 a §:n, jossa säädetään rangaistavaksi lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä kuvaavan materiaalin hallussapidon törkeä tekemuoto, jollaista laissamme ei tällä hetkellä ole. Teknologian kehittyessä laitteiden tallennuskapasiteetit ja poliisien kotietsinnöillä takavarikoiman materiaalin määrät ovat kasvaneet räjähdysmäisesti. Yhdessäkin tapauksessa kuvia voi olla kymmeniätuhansia ja videoita satoja tunteja. Monet pimeissä verkoissa toimivat ringit myös vaativat sisäänkäynnin vastineeksi kuvia tai videoita, eli ne toimivat vaihdannan välineinä. CAM-materiaalille on olemassa valtavat markkinat, joiden vuosittainen arvo lasketaan miljardeissa euroissa.

Kansainvälisessä vertailussa Suomen lainsäädäntö laahaa ankarasti monen muun maan perässä, mikä johtuu siitä, että Suomen CAM-materiaaliin liittyvä lainsäädäntö on ajalta ennen sosiaalista mediaa. Hallussa pidetyn materiaalin määrä voi olla käsittämättömän laaja, mutta tuomitut rangaistukset useimmiten sakkoo. Tunnusmerkistön porrastaminen kahteen törkeysluokkaan mahdollistaisi tarkemman rangaistusasteikkojen suhteuttamisen rikosten törkeysasteen mukaan.

Arvoisa puhemies! CAM-materiaalin kohdalla emme saa unohtaa sitä, että kaikissa tapauksissa kyse on oikeista lapsista, lapsista, joita meidän pitäisi suojella ja joilla ei pitäisi olla pienintäkään aavistusta tällaisesta pahuudesta tai edes sellaisen olemassaolosta, saati sitten sellaisen kohteeksi joutumisesta. Arvostan suunnattomasti niitä viranomaisia, jotka työkseen joutuvat olemaan tekemisissä tämänkaltaisten rikosten kanssa. Se työ on äärettö-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

män raskasta, mutta sitäkin arvokkaampaa. Siitäkin syystä haluan omalta osaltani tehdä mitä vain pystyn ja auttaa heitä heidän työssään, jotta heillä on lainsäädännön osalta kaikki tarvittavat työkalut käytössään. Näillä neljällä ehdotetulla lakipykälällä maailma ei toki tule vielä valmiiksi, mutta suunta on oikea, ja sitä kohti meidän on kuljettava.

Haluan lopuksi kiittää myös edustajakollega Kilpeä, jonka kanssa yhdessä valmistelimme tätä aloitetta pitkään, ja kiitos myös kaikille teille yli sadalle allekirjoittajalle. Tällainen laaja tuki osoittaa sen, kuinka tärkeästä asiasta on kysymys, ja sen, ettei lasten turvallisuus ole mikään hallitus—oppositio-kysymys, vaan meidän kaikkien yhteinen. Kiitos kaikille siitä.

17.30 Sofia Virta vihr: Arvoisa rouva puhemies! Nyt käsittelyssä oleva lakialoite on äärettömän tärkeä, ja haluan kiittää aloitteen jättänyttä edustaja Keto-Huovista sekä kaikkia tämän lakialoitteen allekirjoittaneita. Kiitos myös edustajalle erittäin pysäyttävästä ja tunteita herättävästä esittelypuheenvuorosta.

Tämän lakialoitteen äärellä me puhumme julmista, törkeällä tavalla lapsen oikeuksia rikkovista, täysin hyväksymättömistä ja tuomittavista rikoksista, sellaisista, joiden kohteeksi joutuminen särkee mielen tai vie pahimmillaan hengen. Olen tehnyt töitä lasten kanssa, jotka ovat joutuneet tällaisten rikosten uhriksi, ja olen iloinen siitä, että tässä salissa selkeästi löytyy henkeä sille, että teemme lain puitteissa kaiken, minkä voimme, jotta voisimme estää näitä rikoksia sekä saada rikoksentekijöitä kiinni. Niin kauan kuin emme onnistu nollatoleranssia turvaamaan, meidän pitää myös pitää huolta siitä, että uhrin saavat kaiken avun. Laki ei valitettavasti turvaa täysin sitä, etteikö järkyttäviä rikoksia tapahtuisi, mutta sillä on merkittävä painoarvo siinä, miten vakavasti yhteiskuntamme tekoihin suhtautuu. Laeillamme viime kädessä määritämme rajan sille, mitä pidämme tuomittavana ja mitä emme.

Meidän tulee myös pitää huolta siitä, että nämä lait ovat ajan tasalla, että ne tunnistavat uudet ja muuttuvat rikoksen muodot. Kuten lakialoitteessa todetaan, on lakimme puutteellista ja vanhentunutta, mitä tulee esimerkiksi internetissä leviävän lasten oikeuksia rikkovan materiaalin hallussapitoon ja levittämiseen. Ei voi olla niin, että Suomessa voi ladata ja katsoa raakaa lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa sisältävää materiaalia vailla seurauksia. Kaiken lapsen ruumiillista itsemääräämisoikeutta loukkaavan kuva- tai videomateriaalin hallussapidon tulisi olla aina rangaistavaa, myös yksittäistapausten ollessa kyseessä, mitä tulee materiaalin levittämiseen. On mielestäni aivan selvää, että tämä puute laissamme täytyy korjata ja säätää raan väkivaltamateriaalin leviämisen rinnalle myös hallussapito rangaistavaksi.

Olen lakialoitteen tehneen edustaja Keto-Huovisen kanssa myös täysin samaa mieltä siitä, että lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä kuvaavan materiaalin hallussapidon rangaistusasteikkoa tulee arvioida uudelleen. Oli erittäin pysäyttävää lukea tässä lakialoitteen perustelussa siitä, miten nyt voi olla niin, että rangaistusasteikon lievyyden vuoksi rikos saattaa ehkä jopa vanhentua, ennen kuin se saadaan tutkittua ja syytteet nostettua. Lisäksi enimmäisrangaistuksen korotus olisi jälleen vahva signaali siitä, miten vakavista ja törkeistä, tuomittavista lapsen oikeuksia rikkovista rikoksista on siis kyse. Näin ollen kannatan tätä lakialoitetta sen kaikkine kohtinensa ja toivon hallituksen korjaavan nämä räikeät ongelmat rikoslaissamme asiaan liittyen mahdollisimman pian.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

17.33 **Marko Kilpi kok:** Arvoisa rouva puhemies! CAM-materiaali — tuo kirjainyhdistelmä tulee englannin kielestä ”Child Abuse Material” — on tunnettu paremmin lapsipornona täällä Suomessa.

CAM-materiaaliin liittyvä rikostutkinta on eittämättä haastavinta poliisityötä, mitä voi olla, lasten seksuaalisten hyväksikäyttöjen lisäksi. Kun poliisi pääsee lapsipornoringin tai CAM-materiaalia levittävän tekijän jäljille, tarkoittaa se käytännössä aina sitä, että yhdenkin epäillyn hallusta löytyy vähintäänkin tuhansia kuvia ja videoita. Kymmenientuhansien kuvien arkistot ovat hyvin tavanomaisia tapauksia.

Internetin anonyymiverkoissa on lukemattomia ja laajoja kansainvälisiä CAM-materiaalirinkkejä, joihin sisäänpääsymaksuna hyvin usein käytetään nimenomaan tätä CAM-materiaalia. Sisäänpääsymaksu voi olla esimerkiksi 10 000 kuvaa. Materiaalia myös vaihdetaan keskenään, ja niillä voidaan tehdä myöskin ostoksia. CAM-materiaali on siis alan piireissä hyvin arvokasta valuuttaa.

CAM-materiaalia tutkii Suomessa varsin pieni joukko poliiseja, ja juttuja on paljon tutkittavana. Tämän lisäksi tapaukset ovat hyvin hitaita tutkia. Kaikki materiaali on käytävä läpi kuva kuvalta, video videolta, koska Suomessa materiaali on luokiteltava sen törkeyden mukaan. Jos yhdenkin epäillyn hallusta löytyy esimerkiksi 80 000 kuvaa ja 3 500 videota, kuten vastikään Pohjois-Karjalassa tapahtui, voi jokainen varovaisesti laskeskella, kuinka kauan pelkästään tuon yhden tapauksen materiaalin luokitteluun kuluu aikaa — ja sen päälle vielä kaikki muu tutkintatyö kuulusteluineen päivineen.

CAM-materiaali jaetaan siis kolmeen törkeysluokkaan: luokka 1 — materiaali, jossa lapsi tai lapset poseeraavat tai kuva tarkennetaan lapsen sukuelimiin; luokka 2 — materiaali, jossa lapsen kohdistuu seksuaalista toimintaa; luokka 3 — materiaali, jossa lasta raiskataan, pakotetaan, uhataan, sidotaan tai jossa lapsi sekaantuu eläimeen. Varsinkin kolmannen luokan materiaali on niin rajua ja armoitonta, että niillä on vaurioittavia vaikutuksia näitä rikoksia tutkiville poliiseille. Tämä materiaali invalidisoi tutkijoita, ja olen tämän omassa työssäni poliisina todistanut tapahtuvan moneen moneen kertaan. Mutta millaisia vaurioita ne aiheuttavat näissä materiaaleissa esiintyville lapsille? Vähintäänkin tuhoavia. Ruotsissahan luokittelusta on luovuttu, ja siellä tuomioiden määrä on selvästi noussut.

Puhutaan siis hyvin vakavasta, syvästi kieroutuneesta rikollisuuden alasta. On täysin käsittämätöntä, että näistä rikoksista tuomiot ovat käytännössä sakkotuomioita, ja sen vuoksi rikosten vanhentumisajat ovat lyhyitä. Se asettaa rikostutkinnalle omat haasteensa, ja tämän vuoksi juttuja saattaa jopa vanhentua ennen kuin ne on saatu tutkittua. Suomen kaltaisessa oikeusvaltiossa ei tällaista pitäisi päästä tapahtumaan.

Tässä lakialoitteessa pyritään nostamaan vanhentumisaika kahteen vuoteen, mikä olisi selvä parannus nykyiseen tilanteeseen. On myös käsittämätöntä, että yhden kuvan tai videon levittäminen ei ole rangaistavaa. Ei, vaikka se olisi sitä kolmatta luokkaa, törkeintä, sitä, missä lasta raiskataan, pakotetaan, uhataan, sidotaan ja niin edelleen. Tämä epäkohta on täysin sietämätön. Yksi video voi olla vaikka päivän mittainen, ja se voi sisältää kuinka törkeää materiaalia tahansa, eikä sen levittäminen ole rikos.

Laki on ajalta ennen nykymuotoista internetiä, saati sosiaalista mediaa, ja tämäkin epäkohta osoittaa tämän tilanteen ja lain vanhentumisen hyvin selkeästi todeksi.

Raakaa, sadistista väkivaltaa sisältävien materiaalien hallussapito ei myöskään ole rangaistavaa, niiden, missä pahoinpidellään ja kidutetaan lapsia. Nämä materiaalit liittyvät hyvin olennaisesti CAM-materiaaleihin. Hyvin usein takavarikoitujen materiaalien sisässä on väkivaltamateriaalia, ja poliisin on ne tutkinnan päätteeksi luovutettava takaisin epäillylle,

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

oli sitä miten paljon tahansa, oli se miten törkeää tahansa. Sopii kyllä kysyä, kenen mielestä tämä on oikein. Tähän on myös saatava muutos, ei vain sisällön vuoksi, vaan myös siksi, että kun poliisi löytää tällaista väkivaltamateriaalia, sitä kautta päästäisiin käsiksi myös CAM-materiaalirinkeihin. Ne kulkevat käsi kädessä. Toisin sanoen kiinni jäämisen riski tässäkin mielessä kasvaisi olennaisesti.

Minä väitän, että meidän jokaisen harras toive on, että mahdollisimman moni tekijä tästä rikollisuuden alasta saadaan kiinni ja mahdollisimman paljon materiaalia saadaan pois näiltä rikollisilta teiltä. On myös tärkeää osoittaa yhteiskuntana, miten tähän ilmiöön suhtaudutaan, ja lähettää selkeä viesti ulos. Ja samalla tiukemmat rikosseuraamukset toimisivat edes jonkinlaisena pelotteena tässä asiassa.

Arvoisa puhemies! Olemme tehneet tämän lakialoitteen yhdessä edustaja Pihla Keto-Huovisen kanssa, ja haluan kiittää häntä erinomaisesta yhteistyöstä tämän aloitteen kanssa. Poliisin ja syyttäjän ammattikokemus ja -näkemys ovat kohdanneet tuottavalla tavalla tässä tärkeässä asiassa. Haluan kiittää myös kaikkia niitä yli sataa kansanedustajaa, jotka olette tämän aloitteen allekirjoittaneet ja osoittaneet siten eduskunnan vahvaa tahtotilaa tämän muutoksen puolesta. Erityisesti haluan kiittää asiantuntijoita, joita olemme tätä aloitetta tehdessämme kuulleet ja jotka ovat oman korvaamattoman panoksensa tähän työhön tuoneet. Viimeisimpänä mutta ei vähäisimpänä haluan kiittää vanhempaa rikoskonstaapelia Mikko Veijalaista, jonka kanssa käydystä keskustelusta tämä lakialoite on saanut alkunsa. Nyt se nähdään, voiko maailmaa muuttaa. — Kiitos.

17.40 Ville Kaunisto kok: Arvoisa puhemies! Nyt keskustelussa oleva lakialoite on äärimmäisen tärkeä. Lapsen hyväksikäyttö ja pelkkä tämä keskustelu saa varmasti meidät kaikki voimaan henkisesti ja fyysisesti huonosti. Ainakin minulla on aivan hirveä olla.

Mielestäni kaikki toimet, jotka suojelevat lapsiamme täysin käsittämättömiltä hirvityksiltä, on syytä käydä läpi. Kuten esittelytekstissä ja täällä jo edustaja Keto-Huovisen ja edustaja Kilven asiantuntevien puheenvuorojen aikana on esiin nostettu, internetissä leviää valtavia määriä lasten hyväksikäyttömateriaaleja, samoin kuin materiaaleja, joissa lapsiin kohdistetaan vakavaa väkivaltaa.

Ajat ovat todellakin muuttuneet, ja niin pitää lakienkin muuttua. En edes kykene enää oikein puhumaan tästä kokonaisuudesta, haluan vain puheenvuorollani tukea tätä lakialoitetta ja toivon todella ripeää käsittelyä. Toivottavasti maailma edes vähän muuttuu paremmaksi tämän lakialoitteen kautta. — Kiitos.

17.41 Rami Lehto ps: Arvoisa rouva puhemies! Haluan myös kiittää aloitteen tekijöitä ja kaikkia allekirjoittaneita — itsekin allekirjoitin tämän todella tärkeän lakialoitteen. Lasten hyväksikäyttö on todella ikävää. Se tuhoaa useasti sen lapsen elämän, siitä tulee fyysiset ja henkiset vammat, ja kaiken lisäksi, paitsi että siinä on fyysiset vammat, siinä on myös henkinen väkivalta siitä, että tiedostaa, että siitä on lähtenyt vielä eteenpäin kuvamateriaalia, mikä kiertää lähes hänen loppuelämänsä internetin saloissa, sitä ei sieltä saa ikinä pois.

Tässä on niin hyvin puhuttu tästä, en paljon tätä kommentoi muuten kuin tuota 17 a §:ää ”Väkivaltakuvauksen hallussapito”. Tähänhän liittyy myös tämä kouluväkivalta, missä raakaa väkivaltaa käytetään, kun toista pahoinpidellään, ja siellä muut kuvaavat. Eikö siten ole niin, että siinäkin sitten se kuvan hallussapito olisi rangaistavaa, vaikka se on nuori, kuka sen kuvaa? Samanlaista raakaa väkivaltaa käytetään myös koulukiusaamisessa, ja niitä materiaaleja sitten levitetään ja pidetään hallussa, missä on hakattu kavereita. Tämä la-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

kialoite on todella hyvä, ja tämän yhden huomion haluaisin vielä ottaa siihen mukaan: sen, että tämäkin tulisi rangaistavaksi.

17.42 Jari Myllykoski vas: Arvoisa rouva puhemies! Kiitokset aloitteen tekijöille Kilvelle ja Keto-Huoviselle. Voisi sanoa, että tämä on semmoinen pysäyttävä kokemus, kun ei ole itse tiedostanut sitä ympärillä tapahtuvaa pahuutta niin konkreettisesti kuin tänään olette sen kuvanneet, ja se on jo tärkeä asia. Irvokasta, iljettävää, jotain aivan käsittämätöntä.

Kuten tässä jo aiemmin on tullut esille, lakien pitää pysyä ajassa, kun meillä lainsäädäntöä uudistetaan niin hitaasti, että meillä on sitä entiseltä vuosisadalta. Varsinkin koskien kaikkea sitä, mitä liittyy internetissä liikkuvaan materiaaliin, pitäisi pystyä eduskunnassa katsomaan, täytyisikö meidän lainsäädäntöä uudistaa. Nyt olisikin aika erityisesti tämän lakialoitteen myötä ruveta katsomaan tarkasti koko meidän lainsäädäntöä, mitkä ovat siellä niin sanotussa sosiaalisessa mediassa, internetissä liikkuvan materiaalin liittymät meidän erilaisiin lakeihin, ja päivittää niitä lainsäädäntöjä.

Kiitoksia vielä lakialoitteen tekijöille.

17.44 Mari-Leena Talvitie kok: Arvoisa puhemies! Kiitos edustajakollegoille Keto-Huoviselle ja Kilvelle tästä erityisen tärkeästä lakialoitteesta, jonka tarkoituksena tosiaan on, että raakaa väkivaltaa sisältävien kuvamateriaalien hallussapito levittämisen ohella tulee rangaistavaksi ja muun muassa lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä kuvaavan materiaalin hallussapito ja kaikki muut siihen liittyvät rangaistukset kovenevat. Tärkeää on todella se, että tämä asia on sanoitettu ja kerrottu myös tässä istuntosalissa tänään.

Vaikeaa kuvitella ja vielä täysin käsittämätöntä ymmärtää niitä tekoja, mitä tapahtuu tälläkin hetkellä, kun tiedonvälityksen ja tekniikan kehittymisenkin myötä erilaisten todella törkeiden kuvamateriaalien levittäminen on myöskin tullut joillekin jopa ansaintakeinoksi. Kuten lakialoitteen perusteluissa on tuotu hyvin esiin, internetissä leviää valtavia määriä lasten hyväksikäyttömateriaalia ja myös materiaalia, jossa lapsiin kohdistuu vakavaa väkivaltaa, ja tämä raakuus on todellakin viime vuosina kasvanut. Kuten edustaja Keto-Huovinen toi esiin, viime vuonna oli lähes sata, 89, tällaista törkeää sukupuolisiveellisyyttä loukkaavan lasta esittävän kuvan levittämisrikosta, mikä on enemmän kuin kolmena edellisenä vuonna yhteensä.

Nämä lakimuutokset ovat todellakin perusteltuja ja tarpeellisia, ja on tärkeää, että tällä lakialoitteella on yli sadan edustajakollegan tuki, joten myös toivon, että tämä ripeästi tällä kaudella etenee. Viime kaudellakin nähtiin, että kun sadan kollegan tuki on, niin tietyt asiat myöskin sitten oikeasti rinnastetaan hallituksen esityksiin ja voivat saada muutoksen aikaan.

Yhtä tärkeää näitten lakimuutosten lisäksi on myös huolehtia uhrien tukemisesta ja auttamisesta ja nimenomaan pitkäkestoisesta tuesta. Viime kaudella toin esiin, että kun on rikoksia, joissa uhrina on lapsi, meidän olisi kyettävä sanomaan tietynlainen tutkintatakuu, eli rikokset, jotka kohdistuvat lapsiin, pitäisi vähintään 6 kuukauden aikana pystyä myöskin selvittämään, ja tämä on yhtä tärkeä asia kuin nämä lakimuutokset ja uhrien tukeminen.

Kiitos tästä hyvästä yhteistyöstä ja tämän lakialoitteen myötä tärkeän asian nostamisesta esiin.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 150/2020 vp

17.47 **Sinuhe Wallinheimo kok:** Arvoisa puhemies! Ensinnäkin kiitoksia lakialoitteen tekijöille Keto-Huoviselle ja Kilvelle. Täytyy kyllä henkilökohtaisesti sanoa, että en ole tässä salissa kuullut niin brutaalia tekstiä kuin mitä edustaja Kilpi tuossa juuri kuvaili, mitä näille lapsille voi tapahtua, ja en tiedä, onko puhemies pitkän uransa aikana tällaisia puheenvuoroja täällä kuullut. Mutta jos tänään täällä olisi ollut 200 edustajaa paikalla kuuntelemassa tätä lakialoitetta, väitän, että se lähtisi tänään valmisteluun — tämä oli niin brutaalia tekstiä, mitä näille lapsille on tehty tässä vuosien saatossa. Lakien pitää elää ajassa, ja toivon, että todellakin tämä lakialoite menee eteenpäin.

Tulee ihan fyysisesti paha olo. Anteeksi, puhemies.

17.48 **Mari-Leena Talvitie kok:** Arvoisa puhemies! Komppaan vielä edustaja Wallinheimoa tästä ajatuksesta, että vetoaisimme tässä salissa, että lakivaliokunta ottaa tämän lakialoitteen, jolla on sadan edustajakollegan tuki ja joka on näin ollen rinnastettavissa hallituksen esitykseen, mahdollisimman ripeään käsittelyyn — täällä on myöskin lakivaliokunnan jäseniä paikalla, edustajat Keto-Huovinen ja Kilpi, jotka ovat itse asiassa tämän lakialoitteen ensimmäiset allekirjoittajat ja valmistelijat — ja nimenomaan sillä ajatuksella, että tiedostamme varmasti salin oikealta ja vasemmalta puolelta, että tässä asiassa meidän lainsäädäntömme ei ole lähelläkään 2020-lukua, missä sen tulisi olla. Se on hädin tuskin 2000-luvulla. — Kiitos, arvoisa puhemies.

Keskustelu päättyi.

Asia lähetettiin lakivaliokuntaan.